

Michal

Zírá na díru na svých zánovních kalhotách a dojde mu to. *Pitomý zip!* Zkouší ho zapnout, samozřejmě je rozbitý. Pokusí se zoufalým gestem přivolat Marii – doufá, že by mohla mít v kabelce šitíčko a ty kalhoty mu spravit. Marie gestikuluje zpátky něco zmateného, čemu nerozumí. Aha – chtěla by, aby on šel k ní, ne ona k němu. Vteřiny ubíhají a Michal se potí čím dál víc.

Zalituje, že na sobě nemá dlouhou mikinu, která by to nějak zakryla.

Po další minutě vymyslí, že tady zůstane sedět až do doby, kdy všichni odejdou. A pak si zavolá taxík.

Jenže co když sem Adele přijde znovu? Michala žádá mladá žena už strašně dlouho neoslovila, když tedy nepočítá žádost o pomoc s kočárkem. Než se tehdy ohnul ke kolečkům, předběhl ho někdo pohotovější.

Pak ho osvítil nápad. Má přece na Marii telefon.

Marie se viditelně lekne, když jí volá. Šéfová si určitě všimla, jak se tady hrbí a nemůže chodit. Narovná se a pokusí se vypadat reprezentativněji. Moc jí to nejde. Teprve pak zvedne telefon.

„Proč nepřijdete sem?“

„No...“ Michal se jí nakonec musí svěřit.

Marie zareaguje přesně podle jeho představ.

„Ale to vůbec není problém. Mám zavírací špendlík. Počkejte...“

Michal se skoro lekne, když vidí, jak se Marie ztěžka zvedá a vyráží k němu. *Co se jí proboha stalo?* Marie viditelně belhá, nemůže se narovnat. Vyskočí a nachystá jí židli. Kalhoty mu málem spadnou.

„Co se stalo, jste v pořádku?“ zeptá se vyděšeně.

„Žáda,“ povzdychne Marie. Podává mu sichrhajsku, ale pak se na něj zadívá a řekne: „Já to asi zkusím sama.“

Zavrou a Michal jí je vděčný. Představa, že si při své nemotornosti bodne špendlík do citlivých míst, ho naplňuje děsem.

Vypadá to docela bezpečně, i když Michal pochybuje, že to vydrží do příštího nadechnutí. Ováže si pro jistotu mikinu kolem pasu a několikrát se projde po obchodě. Riskne to? Takovou nabídku už nejspíš jen tak nedostane.

„Víte co? Pojdte se mnou,“ navrhne Michal. „Prý budeme hrát zákazníky a ta slečna nás vyfotí – jenom ze zadu, nebudeme tam mít obličej.“

Adélu úplně nenadchne, když vidí dva příchozí místo jednoho. *Ta mi teda moc klientek nenažene, baba oblečená jak z minulýho století,* ohruje nos. Navenek se ale usměje a několikrát cvakne záda těch dvou.

„Děkuju moc, to je všechno,“ zašveholí a sedá k tabletu, aby fotky hned upravila.